

ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α', ΕΤΟΣ Η'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 82Ιδιοκτήτης - Διευθυντής
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ: ΙΟΥΝΙΟΣ 1955

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΚΥΘΗΡΑΤΥΠΩΝΕΤΑΙ εν Σπάρτη
(Τυπογραφείον Εφημερί-
δος «Εθνικός Φρόνους»)

Εκ της Εορτής

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ

Τὰ χαλὺβδινα στόματα τῶν τηλεβόλων τῆς Προ-
τενοῦσης θὰ κροτήσουν τὴν
29ην Ἰουνίου καὶ θὰ ἐκ-
πέμψουν τὰς κατανυκτι-
κὰς βολὰς ἀγγέλλοντα εἰς
τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἀ-
νατολὴν τῆς θρησκείας ἐ-
ορτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν
Ἑλλήνων Παύλου. Καὶ
σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς, μὲ
παρακινητὴν, μὲ ἀληθῆ ἀ-
γάπην, ἐδράκων, θὰ
καταβῇ πρὸ τοῦ Θρόνου
τὴν ἀποτίμησιν του καὶ τὰς
ἐδράς του ὡς δῶρα πολυ-
τιμα. Δίδει ὁ Ἑλληνισμὸς
λαδὸς λατρεῖν τὸν Βασίλεα
τοῦ ὁ ἴστος ἀπεδείχθη
ἄδελφος Βασιλεὺς, στρατι-
τῆς ἀλγῆς, ὅπως τὸν ἐρ-
βασαν ὁλοκληροὶ γενεαὶ καὶ
αἰῶνες, συνεινῶν τὴν ἀν-
δρείαν μετὰ τῆς Βασιλικῆς
ἀγαθότητος καὶ μεγαλοπρε-
πειας, ἐν ἐνὶ λόγῳ «Βασι-
λεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός
τ' ἀκίρηνος» κατὰ τὴν Ὀ-
μηρικὴν φράσιν. Εἶναι ὁ
Βασίλεως, τοῦ ὁποῦ οἱ
γλυκεῖς ὀρθάλμοι εἶναι ἑ-
να κομμάτι τοῦ γλυκυοῦ
τῆς Ἑλλάδος οὐρανοῦ, καὶ
δι' αὐτὸ καὶ ἐὰν ἐν μέσῳ
τῶν Βασιλικῶν μεριμνῶν
καὶ φροντίδων ἀνταρξάνων
ἐννοεῖται, αἰθριάζουν ταχέως
καὶ γελῶν, ὅπως αἰθριάζει
ταχέως καὶ γελᾷ μὲ τὸ-
σην καλοσύνην τῆς Ἀγ-
νῆς ὁ ἐρατεινὸς ὀρίζων.
Οἱ λόγοι Του, αἱ ἀνέψεις
Του, ἡ φιλοπατρία Του καὶ
τὰ ἔργα Του δίδουν θαν-
μασίην καὶ μεγαλοπρεπῆ
εἰκόνα ἀληθοῦς Βασιλέως
Ἑλλήνων, οἷον ἐδημιούρ-
γησε καὶ ἐξεκίνησε διὰ
μέσου τῶν αἰώνων ἡ Πα-
τριδὸς Ἰστορία.

Ὁ Βασίλεως Παῦλος εἶ-
ναι ὁ πρῶτος, ὁ γλυκύτε-
ρος καὶ ὁ ὁρατότερος ἀπὸ
τὴν φύσιν Βασιλεὺς τοῦ κό-
σμου ἐν μέσῳ λαοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος κατ' ἐξοχὴν ὑπῆρξε
λατρεῖς τῆς ψυχικῆς εὐε-
νίας, τῆς ἀρετῆς ὡς
ἀειδύτης καὶ τῆς ἀνδρείας
μεγαλοπρεπειας. Ὁ Βασι-
λεὺς ὁμιλεῖ καὶ γράφει
πάντοτε μὲ τὴν καρδίαν Του
μεταχειρίζεται ἀπλῶς καὶ
ἐνθουσιᾶται καὶ ἐννοεῖται ὅ-
λοι ἀνεξαιρέτως, πάντοτε
δὲ οἱ λόγοι του καλύπτουν
ὕψηλὰ καὶ μεγάλα νοήματα.
Ὁ Βασίλεως γνωρίζει πάν-
τοτε τὰ ὁμιλῇ ἀπ' εὐθείας
εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ
του καὶ δι' αὐτὸ καὶ κατὰ
τὴν ἐμπειροσύνην του καὶ
εἶναι ἴσως ἐν ἀπὸ τὰ μυ-
στικά τῆς λαϊκῆς λατρείας
ἡ ὁποία περιβάλλει τὸ πρό-
σωπόν του.

Ὡς Διάδοχος ἀκόμη ἦτο
τελειῶς παρασκευασμένος
διὰ τὴν περιφρουρήσιν τὴν
βασιλικὴν ἐθνικὴν καὶ πα-
τριωτικὴν ἡλικονομίαν. ὅ-
πως μετὰ θάνατον δι-
πλωμάτων ὁ γράφων τὰς
γραμμὰς αὐτὰς, ὅτε κατὰ
μὴνα Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους
1935, ἦτο ὁλίγας ἐβδο-
μάδας μετὰ τὴν ἐπιστροφήν
του εἰς τὸ πατρικὸν ἔδαφος,
εἶχε τὴν ἐξαιρετικὴν εὐχα-

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΨΥΧΙΚΗ ΕΠΑΦΗ

(Ἡ συμπαράστασις σὲν
πόνῳ τῶν συνανθρώπων)

Τόσο πολὺ σὰς ἀγαπῶ καὶ
σὰς ἐκτιμῶ πού θέλω νὰ σὰς
βλέπω διαρκῶς. Μοῦ φαίνε-
ται σὺ νὰ σὰς ἐστὶς ὁ ἴδι-
ος ὁ Θεός... ἔλεγε μιὰ φτωχὴ
μητέρα πρὸς κάποιον εὐσεβεῖ
κύριον πού τῆς εἶδε ἐλεημοσύ-
νην καὶ τὴν ἐπισκέπτεται ἁ-
ρῶς στὸ Σανατόριο. Ἡ
καρδιά πού εἶναι ποτισμένη
μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης
τοῦ Χριστοῦ αὐτῇ ἔχει νὰ
ἔχεται κοντιὰ στὴν ψυχὴ τοῦ
ἀνθρώπου. Νὰ τὴν παύσῃ
διὰ νὰ εἶναι ἀναστατωμένη, νὰ
τὴν στερεώσῃ ὅταν εἶναι συν-
τεταμένη, νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ
ὅταν εἶναι ἀπογοητευμένη,
νὰ τὴν βοηθῇ νὰ γίνῃ εὐχάρι-
στη ὅταν εἶναι εἰς τὴν ὑποκρι-
σίαν, νὰ τὴν ὁδηγῇ ὅταν εἶ-
ναι παραστρατημένη. Ἡ καρ-
διά πού εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν
κατὰ Θεὸν ἀγάπην, ἐνοίω-
σε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν δι-
πλῶν.

Στὸ Σανατόριο πού βρι-
σκετο ἡ ἁρῶς αὐτὴ μητέ-
ρα τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτετο
καὶ ἐλεοῦσε ἡ εὐσεβὴς κυρία
ἐπρόκειτο τὴν ἐντύπωσιν
γιατὸ καὶ ἐρώτησε τὴν ἀ-
σθενή: «Συγγενὴς σὰς εἶναι
αὐτὴ ἡ κυρία;» Ὁχι ἀπῆ-
νησεν ἡ ἁρῶς, δὲν ἔχον
καμμιὰ συγγένειαν ἀλλὰ αὐτὴ
ἡ κυρία εἶναι γιὰ μένα κάτι
περισσότερο ἀπὸ ἀδελφῇ. Ἐ-
στὶν ἀντικρὺν αἱ εὐσεβεῖς
καὶ ἐλεήμονες ὑπάρξεις τὸν
πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν
συνανθρώπων των.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΑΣ Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ(Ἡ πρώτη σύσκεψις μετὰ τῶν Κοινοτικῶν
Ἑκπαιδευτικῶν καὶ λοιπῶν τοπικῶν Ἀρχῶν)

Ὡς εἶεν ἀναγλῶθῃ τῇ 23
Μαΐου 1955 συνεκροτήθη ἡ
σύσκεψις τῶν κοινοτικῶν
κλπ. ἀρχῶν τῆς Νήσου. Ἡ
σύσκεψις ἔλαβεν χώραν εἰς
τὴν Προεδρείαν εἰς τὴν με-
γαλοπρεπῆ, αὐτοῦ τοῦ
Κυθῆται Συνδεδεμένου. Ὁ
κ. Νομάρχης ἀφίχθη τῇ 22αν
μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, ἡ
ποσέλευσεν εἰς τὸν προέστο-
ν τοῦ Ὑπανομητοῦ Κέν-
τρου Πατρῶς, ἐκ τοῦ Δι-
κτατοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκ τοῦ
Μηχανικοῦ κ. Ζερβογιάννη,
ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγρο-
νομίας κ. Τσολῆ, ἐκ τοῦ
Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτι-
κῶν Σχολείων καὶ δύο ἐτέρων
ἐπαλλήλων τῆς Νομαρχίας.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπάρθη ἡ ὁλη
ἀκολουθία μετέβη εἰς τὴν
Μονὴν τῆς Μαρτυριώσεως.

Ὡς τοιοῦτος καὶ τοῦ συν-
στοῦ νὰ μὴν ἐγκαταλείπῃ τὸ
ῶρατο Νησί καὶ ἀναζητῇ τὴν
ἐδνικήν του στὰ ξένα πού εἶ-
ναι ἀβέβαια πράγματα διὰ τὸ
σύνολον.
Ἐξὸς καὶ ὅλα αἱ ἐπηρεασίαι
καὶ ἐπαλλήλοι εἰμεθα εἰς τὸ
συνεχόμενον εἰς τὸ δὴνα
τὸν διὰ μὴν βελτίωσιν. Ἡ
θεμία νὰ θεσπισθῇ ἐπὶ διαθε-
σι μὲ τὰς ἐπηρεασίας μὲς πού
τὸ ἔστι. Ὅτι δὴ ποτε θέμις
ἐνδυναμῇ τὸ Νησί, ἐνδιαφέ-
ρει καὶ ἡμᾶς καὶ εἰμεθα ἐτοι-
μοι διὰ τὰ ἐπιτελεῖσθαι τὰς
ἐπηρεασίας. Συνεργασία ὁλων
μὲς νὰ διακοπῇ τὸ ρεῖμα τὸ με-
γὰλόν τῆς μεταναστεύσεως. Σὰς
δηλῶ διὰ τὴν πᾶσαν συγμῆν
ὅτι εἰμεθα ἑτοιμοὶ νὰ σὰς ἐπι-
σχεπτῶμεθα, ὅταν τὰ ζητήμα-
τά σὰς τὸ ἀπαιτοῦν. Ἐσυνέ-

ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ
κ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΓΑΛΑΝΗ

Τὴν 10ην Μαΐου παρουσιάσθη εἰς τὴν Α.
Μ. τὸν Βασίλεα, ὅπου παρέμεινε 45' λεπτά τῆς
ῶρας.

Τὴν 17ην Ἰουλίου θὰ ἀφίχθῃ εἰς Κύθη-
ρα μετὰ τῆς κυρίας του. Μαζὺ μὲ τὸν κ. Γαλά-
νην θὰ ἐλθῇ εἰς Κύθηρα καὶ ἡ ἀξιότιμος κυρία
Μιλλερ.

Τὴν Δευτέρα πρῶτῃ ἡ πρω-
τεύουσα παρουσίασε πανηγυ-
ρικὴν ὄψιν ἀκριβῶς ὡς 10η
συνεκροτήθησαν πάντες εἰς
τὴν αὐθιάν Συνδεδεμένου. Ὁ
κ. Νομάρχης μετὰ τῆς ἀκολου-
θίας ἐν μέσῳ ἐπηρεασίῶν
κατέλαβεν τὴν ἔδραν καὶ κερ-
θείας τῆς ἐνάρετος τῆς συ-
σκεψῆς ὁμιλήσας πρὸς τοὺς
συγκεντρωθέντας ἀναπτύξας
τὴν σημασίαν τῆς συσκεψῆς
αὐτῆς, πρῶτος ὅσως, καθ'
ἣν ὁ κόσμος τῆς Νήσου ἔχει-
ται εἰς ἀμείνον ἐπαφὴν μὲ τὴν
ποσιτάμενην τοῦ Ἀρχῆ.
Πάντες οἱ Πρόεδροι, Διδά-
κται κλπ. ἦσαν παρόντες.
Παραθέτομεν περιλήψεις τοῦ
ἐξαιρετικοῦ λόγου τοῦ κ. Νο-
μάρχου μὲς, τὰς ὁποίας ἐπρό-
λαβον νὰ σημειώσω, καὶ ἐκ
τοῦ ὁποῦ λόγου ἐξεκρίθη ἡ
στοργικὴ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδι-
αφέρον, κατὰ καὶ ὁλων τῶν
μελῶν τῆς ἀκολουθίας τοῦ κ.
Νομάρχου ὑπὲρ τοῦ Κυθηραι-
κοῦ Λαοῦ καὶ τῶν διαφορῶν
ζητημάτων του.

«Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερον χα-
ρὰν, ἐβροντοφῶναι ὁ Νομάρ-
χης μὲς καὶ πολλοὶ συνεκι-
νοῦντο, διότι βρισκομαι μαζὺ
σας νὰ συζητήσωμε καθεῖς ἐκ-
κρεμότητα, νὰ σὰς βοηθήσω-
μαι εἰς τὴν δύνατον εἰς
τὸ ἔργον σας καὶ νὰ σὰς συ-
γχαρῶ διότι εἰς σὰς ἐνεπιστεῦ-
θη ὁ λαὸς τὰ τῆς αὐτοδιοικη-
σεως ζητήματά του. Ἀπενύ-
νω χαίρεισμον πρὸς τὸν ἐν-
γενὴ καὶ φιλοῦμενον Κυθηραι-
κὸν Λαὸν μὲ τὸν ὁποῖον μὲς
συνδέει ἐκτός τοῦ ὑπηρεσια-
κοῦ δεσμοῦ, ἀρρηκτος φιλι-

χισ ἐπείτα καὶ ἀνέπτυξε τὸ
ζητήμα τῶν φορολογικῶν, τὸ
ζητήμα τῶν συγχωνεύσεων
τῶν κοινοτικῶν τὸ ὁποῖον ἐ-
στὶς νὰ ἐνωθῶμε αὐτὸ
πρὸς αὐτὸς, εἰς μεγάλας κοινὸ-
τητας παραβλέποντες, στεῖνον
τοπικισμὸν, καὶ ἐτελείωσε τὸν
ὁμιλῶν τῆς σημασίας λόγον
μὲ τὰς ἐξῆς: «Ἐπιβίω εἰς ἄλ-
λην μελλοντικὴν σύσκεψιν νὰ
δυναμῶμε νὰ ἔχωμε πληθώραν
ὁφέλων γεγονότων τὰ ὁποῖα
οὐ πηγάζουν ἐκ τῆς συσκε-
ψῆς ταύτης».

Μετὰ τὸν κ. Νομάρχην ἔλα-
βε τὸν λόγον ὁ κ. Στάθης καὶ
ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην
ἐκ μέρους τοῦ Κυθηραικοῦ
Λαοῦ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην
μετὰ τῆς ἀκολουθίας λόγον διὰ
τὸ ἐνθερμον καὶ στοργικὸν
ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν Κυθη-
ραίων ζητημάτων.

«Ἐξήγησε δὲ ὅπως μελετῇ
τὴν ἀποτολὴν καὶ ἐγκατάστα-
σιν εἰς Κύθηρα τυχόν πλεονα-
ζόντων ἀνθρώπων ἀπὸ ἄλλας
Ἐπαρχίας.

Μεθ' οὗ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ
κ. Βαρυπάτης, ὁ ὁποῖος ἀνέ-
πτυξε ὅτι τὸ ζητήμα τῶν φο-
ρολογικῶν εἰς τὰ ἐλαχίστην πα-
ραγωγὴν προϊόντα εἶναι ἐν
τελὸς ἄσκοπος.
Ὁ κ. Παναγιώτης Τσιτσί-
λιος ἀνέπτυξε μετὰ μεγάλης
πειστικότητος ὅτι τὸ ρεῖμα
τῆς μεταναστεύσεως ὁφείλε-
ται ἐπὶ τῇ φτώχειᾳ τοῦ Λαοῦ
καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν ἀπὸ τὸ
Κράτος, καὶ ὅτι τὸ Κράτος
ἔχει ἀπογοῆσιν νὰ ὑποστηρί-
ξῃ τὸν ἀρχόντην ἰδίως, καὶ νὰ
ἐπαρμόσῃ τὸν ἀναδασμὸν ὅ-
τε νὰ δημιουργηθῇ συγκεντρω-
(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν)

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ

Τὸ μνημόσυνόν του εἰς Γενεάν Γενεῶν

Ἐνα χωριὸ πολὺ μικρὸ τὰ
Τριφυλλίανκα ἐγέννησαν μι-
ὰ φυσιογνωμίαν πού καθ' ἡ-
μᾶς, ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους ἐκείνους πού ἐξή-
τε ὁ σοφὸς Διογένης, ὑπῆρ-
ξε ἕνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀ-
νθρώπους τοὺς ὁποῖους ἐξυμ-
νεῖ ὁ ἑρὸς Χρυσόστομος, λέ-
γων. «Καλλίτερος εἶναι ἕνας
δικαίος ἄνθρωπος, παρά 15
ἑκατομμύρια τυφλοὶ κατὰ τὴν
σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἔρα-
σιν, καὶ ζῶντες ἐν μέσῳ ἀ-
δικῶν καὶ ἀνομιῶν. Τὰ Τρι-
φυλλίανκα μὲ τὰ 10 σπύτια
ἐγέννησαν καὶ ἀνδρώσαν τὸν
μεγαλόψυχον ἄνδρα, τὸν εὐ-
σεβέστατον πλοῦσιον τὸν Νι-
κόλαον Ἰωάννου Τριφυλλῆν.
Τὸν ἄνδρα αὐτὸν πού ὅλοι οἱ
κατοικοὶ τῆς Νήσου ἀπὸ ἐ-
κείνου ἐσεβασμὸ καὶ εὐγυν-
μοσύνην ἀνεφώνουν μὲ στεντο-
ρεῖαν φωνὴν τῇ 22 Μαΐου ὅ-
ταν ἐτελείετο εἰς δλα τὰ χω-
ριά μνημόσυον ἐπὶ τῷ θανά-
τῳ του. «Νὰ χωριὸ τὰ Τρι-
φυλλίανκα νὰ μακαρίζεται.
Νὰ ἡ Ναζαρέτ τῶν Κυθηρῶν».

Τὸ χωριὸ πού ἐγέννησε τὸν
θανόντα Νικόλαον Τριφυλ-
λῆν. Γιατὶ τὰ ἐγκώμια δια-
τάς πόλεις, γιὰ τὰ χωριά δὲν
πηγάζουν ἀπὸ τὰ μεγαλοπρε-
πῆ κτήρια ἀπὸ τὰ πλήθη πού
εὐρίσκονται ἐκεῖ καὶ διαβι-
οῦν, οὔτε ἀπὸ πλοῦτον οὔτε
ἀπὸ πολυτελεῖς κατοικίας οὔ-
τε ἀπὸ ἀθρόοναν ἐμπορευμά-
των κλπ, διότι δλα αὐτὰ εἶ-
ναι ὁλικά πράγματα προσω-
ρινὰ καὶ ἀσταθῆ καὶ μὲ τὴν
παροῦσαν ζωὴν τελειώνουν
δλα. Τὰ ἐγκώμια διὰ τὰς πό-
λεις καὶ ἰδιαίτερα διὰ τὰ χω-
ριά πηγάζουν ὅταν ἔχουν ἀν-
θρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ
ἐπιδείξουν ἀρετὴν, ἐπιεικίαν,
ἐλεημοσύνην, δλονυκτίας,
προσευχὰς σοφροσύνην, φι-
λοσοφίαν ψυχῆς.

Εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν ἀνή-
κειν νομίμῳ τίτλῳ, τὰ Τριφυλ-
λίανκα, διότι δλα αὐτὰ τὰ
προσόντα τὰ συνεκέντρωσε
ὁ ἀποβιώσας Νικόλαος Τρι-
φυλλῆς.
Ἡγάσθη, ἐπλοῦτησε, καὶ
τὸν πλοῦτον του, διέθεσε διὰ
τὸ σύνολον τοῦ Κυθηραικοῦ
Λαοῦ ἐν συνδιασμῷ μὲ τοὺς
ἄλλους μεγάλους Κυθηρίους
εὐεργέτας καὶ γενικῶς μὲ τὰ
τέκνα τῶν Κυθηρῶν. Τὴν προ-
αίρεσιν ἐπαινεῖται διότι ὅπως
δῆποτε κανεὶς πλοῦσιος δὲν
παίρνῃ μαζὺ του εἰς τὸν θάνα-
τον τὸν πλοῦτον του ὑπάρχει
ὁκάς καὶ πλοῦτος ὁ ὁποῖος
καὶς διατίθεται καὶ τιοῦτο
τρόπος ὁ κάτοχος κατὰ τὸν
θάνατον του ἀντὶ τοῦ πλοῦ-
του, κατὰρας μόνον ἐπολαμ-
βάνῃ. Ἐδῶ ἐγκείται ἡ διαφο-
ρά.

Τὸ ἐπισυμβᾶν τοῦ θανάτου
τοῦ ἀνηγνέστη ὑπὸ τοῦ δι-
κτατοῦ τῆς «Δράσεως» εἰς δ-
λα τὰς Κοινοτικὰς ἐτελέ-
σθησαν ἐμέσως μνημόσυον
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς
τοῦ θανόντος μεγάλου εὐε-
ργέτου. Εἰς Καρβουνάδες ἐτε-
σθη μνημόσυον, ἡμεῖς δὲ ἐκ-
προσωποῦντες τὸ Κοινοτικὸν
Συμβόλιον ἐλάβαμεν τὸν λό-
γον καὶ ἀνεπτύξαμεν τὰ με-
γάλα ἐθνικὰ χριστιανικά καὶ
φιλανθρωπικά προτερήματα
τοῦ θανόντος.

Προσωπικῶς δὲν εἶχομεν
τὴν τιμὴν νὰ τὸν γνωρίσωμεν
οἰκονομικῶς ἐνίσχυσε τὸ ἔργον
μου ἐπρόσως διὰ συνδρομῆς
100 χιλιάδων παλαιῶν ὑράχ-
μων.

Ἐπὶ ὀρισμένον ἄρθρον μου,
εὐχερῆσθη καὶ μοῦ ἔστηλε
μιὰ ἐπιστολὴ καὶ ἐκτελὼν
τὴν ἐπιτολὴν του τὴν φέρω εἰς
τὴν δημοσιότητα. Εἰς τὸ ἄρ-
θρον μου αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὁποῖ-
ου μοῦ ἀπῆντα, ἔγραφα ἐπαί-
νους διὰ τὴν μεγάλην δωρε-
άν σου.

Ἰδὲ ἡ ἐπιστολὴ ὡς ἀκρι-
βῶς ἔχει.
Ἀθῆναι τῇ 7 — 1 — 1952
Φίλατε κύριε Κ. Στάθης

Τὴν ἐπιστολὴν σας ἔλαβον
καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὰ ὁ-
ραία σας λόγια, θὰ σὰς πα-
ρακαλέσω ὅμως μὲ τὴν καρ-
δίαν μου νὰ μὴ ἀναφέρετε
ποτέ εὐεργέτη. Εὐεργέτης
μὲς εἶναι ὁ Θεός μὲς, ἐὰν
εἴδατε σὲ καμιά Ἐφημερίδα
τὴν λέξιν εὐεργέτης αὐτὸ ἐ-
γράφῃ ἐν ἀγνοίᾳ μου καὶ πα-
ρὰ τὴν θέλησιν μου. Αὐτὸ
σὰς τὸ τονίζω ἐγὼ καὶ ἡ καρ-
διά μου. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ
τὴν στήλην σας πού μοῦ προ-
σέφετε νὰ γράφω, εὐχαρι-
στῶ πολὺ. Δὲν θὰ γράφω πο-
τέ διότι δὲν συνήθισα. Μοῦ
ἀρέσει ἡ ἀφάνεια. Σὰς κόμω
μόνον ἕνα γινώσκω νὰ γρά-
φεται σὲς δι' ἐμὲ τρεῖς λέ-
ξεις, καὶ μόνον τρεῖς λέξεις
διὰν ἀκούσεται τὸν θανατὸν
μου. «Ἀπεβίωσε τὴν τάδε καὶ
ἐκηδεύθη τὴν τάδε» καμίας
λέξιν περισσοτέραν.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην, Σὰς
εὐχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὖ
τυχὲς τὸ Νέον ἔτος 1955 καὶ
μὲ ὕμνον.

Καὶ κλίνοντες τὸ ἄρθρον
μὲς τὸ ὁποῖον ἐκτελοῦντες
τὴν ἱερὰν ἐπιτολὴν του περι-
ορίσαμεν εἰς τὸ ἀπαραίτητον
ἀπευθόμενον ἐγκάρδια συλ-
ληπτήρια εἰς τὸν ἀδελφόν
του, καὶ γενικῶς εἰς ὅλον τὸν
συγγενικὸν του δεσμόν, προ-
σθέτοντες.

ΚΑΙ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
ΣΟΥ ΕΙΣ ΓΕΝΕΑΝ ΚΑΙ ΓΕ-
ΝΕΑΝ ΕΥΕΡΓΕΤΑ ΝΙΚΟΛΑΕ
ΤΡΙΦΥΛΛΗ.

Κωστ. Ἐμμ. Στάθης

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΣΗ

Θον

Δὲν πιστεύω νὰ θέλῃς νὰ
δικαιολογηθῇς ὅτι δὲν σοῦ
καίμε ποτὲ σχετικὸν παρῆπον.
Ἀλλὰ ἡθεύραμεν ὅτι ἂν κά-
μωμεν παρῆπον ἴσως νὰ
μὴ μὲς δίδετε καθόλου τίπο-
τα καὶ ἴσως καὶ τὰ πλευρά
μας νὰ ἐδοκιμάζαν κάτι πού
δὲν τὸ εἶχαμε δοκιμάσει στὴν
ζωὴν μας «χοντακίε» γι' αὐ-
τὸ ταμπού. Εἰς τοὺς Μο-
λάους καὶ Σπάρτη πού μὲς
ἐδίδετο τροφὴ τὸ ἔκάνετε δι'
ἐπιδείξειν καὶ στὰ βουνὰ ἀφι-
νῶν τὸν κόσμον καὶ τὸν δυστυ-
χῇ πού κρατοῦσατε ἀδίκῃ νὰ
πεθάνῃ γιὰ γι' αὐτὸ τὸν μα-
ζεύετε γιὰ νὰ τὸν πεθάνετε.
Ὅπως ἐπρόκειτο εἰς τὸν Ταί-
γετον πού ὡς μὲς ἐβεβαίωμεν
ὁ Νικόλαος Παλῆτας κρατοῦ-
μενος ἐκεῖ ἐδίδετε μόνον 30
δράμα τὴν ἡμέραν καὶ πού
ἀπὸ τριακοσίων κρατοῦμε-
νους μόνον περὶ τοὺς 85 ἔφθα-
σαν κακὴν κακὴς εἰς Τζιτζι-
να. Παραμοιάζειτε ἀσφαλ-
τοὺς μαρμαρίνους τάφους
πού ἔξωθεν λαμποκοποῦν καὶ
ἐσθῶεν εἶναι βρῶμα καὶ δυσ-
οδία.

Εὐγνωμονοῦμεν τὸ μικρὸ
χωριὸ Πλατανάκι, πού ὅπως
δῆποτε μὲς ἐνίσχυσε στὴ με-
γάλῃ μας δυστυχίᾳ, ἀλλὰ καὶ
οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν κα-
τεστραμμένοι καὶ γιὰ νὰ ὁμι-
λήσω ἀπὸ γενικῆς ἑλληνικῆς
ἀπάθειας σὲς εἰσθε (τὸ ἀντάρ-
τικον ἐννοῶ) ἡ αἰτία τῆς γενι-
κῆς συμφορᾶς.

Γιὰ τοῦλάχιστον δὲν μὲς
ἐπιτρέπατε νὰ βγαίνομεν στὸ
χωριὸ νὰ ἐπαρμόσωμεν νὰ προ-
σφέρωμε τὰς ὑπηρεσίας μὲς
στὸ χωριὸ τὸ ὁποῖον καὶ θὰ
μὲς συνετῇ. Ἐφοβοῦσασθε
Συνέχεια ἀπὸθεν

